

však dostane spravedlnosti, jako každému člověku ve svobodném státě.

Karby a obsazení:

loutka:	recitační:	vodě:
král	Kestler J.	Jaro A.
Rybiš a Kozojed	Jaro A.	Jaro A.
Kašpárek	Laffar ml.	Foujtorová M.
Škrhota	Laffar ml.	Heglková M.
Osud	Louček J.	Hron J.
Přemysl } revolucionáři	Hron J.	} Hůdano podle potřeby.
Petr }	Langer	

Leinu jsme měli prakticky hotovou s předchánjícími her (královská komnata, náves, v lese, král. kom.), takže nebylo třeba nic přidávat. Zvuk dud jsem napodobil hlasem.

Provedení hry mělo celkem dobrou úroveň. Vynikl svým recitačním uměním s. Kestler v titulní roli krále - dudáka. Také Foujtorová jako vodě se velmi dobře zapracovala a mohla převzít vodění Kašpárka (na nich) takže mi velmi ulehčila pozici recitátora a režiséra (až dosud jsem si Kašpárka vodil sám).

Účast byla 61 osob a vybráno 73 Kčs.

Na týden na to zorganizovala obec SČSP (Svaz československo-sovětského přátelství), hlavně při jejího předsedy dne 27. 9.

Výroční členskou schůzi

Výroční
schůze SČSP
s kulturním
programem

Byl jsem požádán, abych na tuto schůzi připravil kulturní vložku. Ačkoliv jsem byl zaneprázdněn přípravou další loutkové hry, přece jen jsem kulturní pořad zajištěl pomocí dětského souboru, který zazpíval několik písní a recitoval vhodně básně.

houslové
duo
(venik)

Další část kulturního pořadu bylo houslové duo. O tomto duu bych se chtěl více rozepsat, neboť to hrálo v další historii OB velkou roli. Jak jsem již dříve uvedl, hráji na housle a v Hornové jsme měli s Lestkovským učitelem školou slovenské houslové duo, který jsme vyplnily různě akce jako kulturní vložkou. K tomu materiálu jsem měl dost. Hledal jsem v obci někoho, kdo by se mnou mohl tato dueta hrát. Přál jsem se totiž a byl mi znám Jan Novotný, který zde měl domek, ale při tom teď byt v M. Lázních a bydlel stědávě zde a stědávě v M. Lázních. Ten však odmítl (hrál v tánečním orch. L. Lity a toho příliš zaneprázdňovalo).

Náhoda mě však svedla s jiným hudebníkem s. Šollarem Vilavem, který hrál výborně posoun. Při věci s něj vyletlo, že byl kdysi kapelníkem a hrával pocho-pitelně na housle. Že však již neměl housle v ruce mnoho let a těžkou prací mu ruce zhrubly, že by již nemohl hrát a ani housle nemá. Přesto jsem ho však přesvědčil aby to alespoň zkusil. Housle jsem měl k dispozici, tak jsem mu je poskytl. Na první zkoušce jsem se přesvědčil že s. Šollar musel být výborným houslistou a že jen zhrublé ruce mu nedovolují, aby

hrál vynikajícím způsobem. Ale na mě požadavky i tak
to více mě stačilo. Hráli jsme spolu Pleyelova dueta a
když přišel s. Voldřich s požadavkem kulturní vločky
pro výroční schůzi, navrhli jsme se s. Töllarem v du-
etu předstoupit k op. „Calif z Bagdadu“ (Baldern). Vy-
roční schůze se uskutečnila v menším re-sálu kul-
turního domu (přepašně zavěšen) a sešlo se tam 30
lidí, kteří sledli velkou slušný kulturní pořad. To-
to duo posedeři organizovalo mnoho kulturních vloček
při různých příležitostech a bylo základem ke vzní-
ku pozdějších hudebních útvarů (trio, kvartet, tane-
cí orchestr). Lidem se nový způsob kulturního pořadu
velice líbil (i když jsme hráli s chytami - s. Töllar spálně
obrátil a museli jsme chvilku hru přerušit, ale dobře jsme dohráli).

Hned na to 30.9. v neděli jsme se hráli velmi
příznivě loutkové představení Ludmily Tesařové (15. srpna 1947.)

loutková
hra

Vodníkova Haručka

Stručný obsah: Vodník stáhne Haručku pod vodu, tato
mu uniká lsk; schová se v nioi, kterou vodník sám do-
nese (v doměni se jsou tam ryby) zpět rodičům Haručky.

Vyrostaly tu nové problémy: lávka přes říčku, do
které spadne Haručka; vodníkova říše, rybičky, kasa,
kába.

1. jednání „u říčky“ jsme připravili z kulis, které jsme
měli k dispozici (stromy, keře), lávku vytvořil i se zábrad-
lím s. Hon.

Scénu vodníkovy říše jsme vyřešili v přídu s kamen-
nými oblouky které namaloval s. Jaro, pozadí modře a
zeleně nasvícený horizont, na zemi různé korčery a
girlandy. Pohledy na horizont dělaly dojem vlnění.
Náši ahotovil s. Langer. Rybky jsem vystřelil ze
stříbrného plechu a byly velmi pěkné efektní scény
kdy rybky pluly vodou. Chybělo však, aby tyto scény
byly provázeny tichou hudbou, škoda že jsme na to nepřišli.

Osoby a obsazení:

Matka	recit.
Hanička	J. Langrová
Tomíček	M. Forytová
Kašpárek	Vasil Madár (náč. náč. školy)
Vodník	Laffar ml.
Čaba, kosa	A. Jaro
	Laffar mladší

O vodníky jsme se studově rozdělili podle potřeby.
Jako recitátor vynikal s. Jaro v roli vodníka. Pohlednu
tentokrátě obstarala děvčata studijní školy Lidia Kalasová
a Margita Brodová. Kostymky pro Haničku a Tomíčka
ušíla H. Laffarová.

Na divadlo přišla řada dětí i dospělých v počtu
70, vybráno 91 Kčs

Akce v říjnu
- příchod učitel-
ky M. Vopálenské

začátkem měsíce října byla na naší škole
otevřena 2. třída - vzhledem ke zvýšenému počtu
dětí (čekalo se až přijdou učitelé vojáci, kteří zvýší

počet učitelů - s. Lojín nastoupil na školu v Létiněch, kde uvolněná učitelka přišla do Valu) a na sadyš školu přidělena učitelka Miluše Vopařenská (asi školitelka). Zmíní se o tom proto, že jinak mi byla ulehčena práce na škole a za druhé se jmenovaná v obci zabydla (bydla u Fojtů) a zapojila se velmi dobře do osvětové práce z počátku v loutkovém divadle a později v divadelním souboru ochotnickém.

Detický pěvecký a učitelský soubor zatím nelenil. Přesně Čtrnáctá pracoval se na své první vývoji existence, neboť se blížila další oslava VRŠR (újnové revoluce). Jako projev své činnosti uskutečnil 6. 10. jakousi estrádu, kterou naerol

Pásmo veselých písní a her

Čtrnáctá tam v celku s úspěchem dělá písmičky, které jsem sám komponoval na tudy žofe Kozíška, a které se dětem velmi líbily, takže je rády zpívaly (ještě a především, Chodíval chroust do roboty, Věilka, Na kumpáčce, atd.) Jára Matoušek - řádk 2. třídy přichvil se rozhodlou básně J. Kozíška: Ještě bohatýr. Estrády se účastnilo 41 lidí a všem se pořad líbil.

Další loutkové divadlo jsme sehnali 14. 10. (neděle) a byla to pohádka, zpracovaná Aloisem Radou na námět pohádky Boženy Němcové

loutkové divadlo

Čertův švagříček

Poprvé jsme rozhodli, že tuto hru sehraje 2x. A sice